

باسمه‌تعالی

شرح دعای روز بیست و هشتم ماه رمضان از آیت‌الله مجتهدی

♦ متن و ترجمه دعای روز بیست و هشتم ماه مبارک رمضان:

اللَّهُمَّ وَقِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَ أَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ إِحْخَاخُ الْمُلْحَيْنِ؛^۱

خدایا بهره‌ام را در این ماه از مستحبات فراوان کن و مرا با تحقق درخواست‌ها اکرام فرما و از میان راه‌ها، راهم را به سوی ت نزدیک گردان، ای که پافشاری مردمان مشغولش نسازد!

«اللَّهُمَّ وَقِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ؛

خدایا بهره من را زیاد کن از نوافل یعنی موفق بشوم به نمازهای مستحبی؛

♦ دعا موجب کمال انسان است:

دعا خواندن برای رسیدن به کمالات می‌باشد بر خلاف تصور عموم مردم که فکر می‌کنند هدف از خواندن دعا رسیدن به ثواب الهی است، مضامین ادعیه سراسر پر از درس‌های اخلاق و حکمت است که توجه به آن معانی سبب کمال انسان می‌گردد. اگر هم کسی با زبان عربی آشنا نیست به ترجمه ادعیه مراجعه کند و به مضامین و نکات آموزنده ادعیه توجه کند تا به برکت آن به کمالات والای انسانی برسد؛ امثال دعای کمیل و ابوحمزه ثمالی و... برای کمال یافتن من و شما می‌باشد. این که در دعای ابوحمزه امام سجاد علیه‌السلام می‌فرمایند: «خدایا آیا بدتر از من هم بنده‌ای داری؟»^۲ این برای کمال است و درس مبارزه با غرور را به ما می‌دهد؛ جایی که امام معصوم چنین حرفی می‌زند دیگر تکلیف من و شما روشن است و جایی ندارد که ما به خاطر دو رکعت نافله و نماز شب دچار عجب و غرور بشویم.

^۱ بحارالأنوار، ج: ۹۵، ص: ۶۶.

اللَّهُمَّ وَقِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَ أَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْأَحْلَامِ فِي الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ إِحْخَاخُ الْمُلْحَيْنِ.

^۲ مصباح کفعمی؛ ص ۵۹۶؛ مفاتیح‌الجنان؛ دعای ابوحمزه ثمالی.

أَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَفْتِنْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَالْأَمَالِ عُمْرِي، وَ قَدْ نَزَلَتْ مَنزِلَةَ الْآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي، فَمَنْ يَكُونُ أَشْوَأَ حَالاً مِنِّي...
ترجمه: و برگریه بر خودم مرا یاری ده، من عمرم را به امروز و فردا کردن و آرزوهای باطل نابود ساختم و اینک به جایگاه ناامیدان از خیر و صلاح فرود آمده‌ام، پس بدحال‌تر از من کیست؟

♦ آمادگی برای مرگ:

باز دعای ابوحمزه می‌فرماید: «خدایا اگر من باین حال بمیرم چه کنم؟»^۳ امروز داشتم فکر می‌کردم که خدایا اگر من امروز دست‌خالی بمیرم چه کنم؟ گفتم خدایا یک موقعی بمیرم که آماده باشم و الان آماده نیستم!

♦ یادی از آیت‌الله خوانساری (ره):

آیت‌الله‌العظمی خوانساری (رحمه‌الله) با آن مقام و عظمت می‌فرمود: از این دنیا می‌روم درحالی که دست‌خالی هستم! امام (رحمه‌الله) درباره‌ی ایشان فرموده بودند: آیت‌الله خوانساری مرجع متقین بود؛ و ایشان را صاحب‌نفس قدسیه می‌دانستند. وقتی از عدالت آیت‌الله خوانساری سؤال شد؛ امام گفتند: ما در عصمت ایشان مشکوک هستیم و شما از عدالت ایشان می‌پرسید؟!

♦ به اشک‌هایم امید دارم:

در عمر خود مرجعی بی‌هوی؛ مثل آیت‌الله خوانساری ندیده‌ام و درباره‌ی ایشان مطالب زیادی دارم که الان فرصت گفتن آن مطالب نیست این مرجع عظیم می‌گفت: من از این دنیا می‌روم درحالی که دست‌خالی هستم ایشان می‌فرمود؛ فقط به یک عملم امید دارم که باعث نجاتم شود آن هم به اشک‌هایی است که در مجالس عزای اهل‌بیت (علیهم‌السلام) عصمت و طهارت می‌ریختم.

♦ اهمیت مجالس روضه‌ی اهل‌بیت (علیهم‌السلام):

مثل پیرزن‌ها به دنبال مجالس روضه بگردید و گریه برای امام حسین (علیه‌السلام) را کوچک نشمارید؛ وقتی حبیب بن مظاهر را در رؤیا دیدند؛ ایشان فرموده بودند: خیلی دوست دارم که به دنیا برگردم؛ و در مجالس عزای ابا‌عبدالله (علیه‌السلام) گریه کنم.

♦ ادعیه را نوبر کنید:

خدایا توفیق نوافل و اعمال مستحبی بده و بهره من را از نوافل زیاد کن.

استاد من آقای برهان (رحمه‌الله) می‌گفتند:

^۳ مصباح کفعمی؛ ص ۵۹۶.
فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالاً مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى قَبْرِي لَمْ أَمْهَدُهُ لِرَفْدَتِي، وَ لَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِصُجْعَتِي؟ وَ مَا لِي لِأَبْنِي وَ لَا أُذْرِي إِيَّ مَا يَكُونُ مَصِيرِي...
ترجمه: پس بدحال‌تر از من کیست؟ اگر من بر چنین حالی به قبرم وارد شوم، قبری که آن را برای خواب آماده نساختم‌ام و برای آرمیدن به کار نیک فرش ننموده‌ام و مرا چه شده که گریه نکنم و حال آنکه نمی‌دانم بازگشت من به سوی چه خواهد بود...

گاهی اوقات انسان باید مستحبات را هم نوبر کند همان طوری که اگر میوه جدید به بازار می آید می خرید و نوبر می کنید گاهی اوقات نماز شب را هم نوبر کنید؛ دعای مجیر را هم نوبر کنید؛ آدمی که اهل مستحبات نیست به درد نمی خورد اگر همیشه هم توفیق نداشت لاف را گاهی اوقات مستحبات را نوبر کنید.

«وَأَكْرَمَنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ؛

خدایا من را گرامی بدار تا مسائل شرعی ام را بدانم؛

انسان باید مسائل دین خود را بداند مخصوصاً طلبه که باید مشتش پر باشد و بتواند جواب مسائل مردم را بدهد. (مثلاً درباره ارث خواهر و برادر)

«وَقَرَّبُ فِيهِ وَسِيَلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ؛

خدایا در بین وسائل آن وسیله ای که من را زودتر به تو می رساند به من نزدیک کن؛

بهترین وسیله هم اهل بیت (علیهم السلام) هستند.

♦ توسل به حضرت نرجس خاتون (سلام الله علیها):

یکی از علماء به من یاد دادند که برای مشکلاتم متوسل شوم به حضرت نرجس خاتون (سلام الله علیها) مادر امام زمان (علیه السلام) اگر به ایشان توسل داشته باشید امام زمان به حرمت مادر بزرگوارشان توسل شما را اجابت می کنند و از خواص این توسل سرعت اجابت آن است.

«يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْحَاحُ الْمُلْحِنُّ؛

ای خدایی که سماجت و الحاح بندگان تو را باز نخواهد داشت؛

اگر همه عالم با خدا حرف بزنند؛ خدا را از دیگری غافل نمی کند و در آن واحد به همه بندگان توجه دارد؛ از تو می خواهیم که دعاهای من را مستجاب کنی.

♦ دعاهای استخراج شده:

۱. موفق به انجام نوافل؛ ۲. مسائل شرعی را بدانم؛ ۳. وسیله را به سوی من نزدیک کن (اهل بیت علیهم السلام)